Alptekin'in dönüşü olmayan bir yola girdiğini çok iyi bilen askerler, kendilerinden emin, yaklaşıyorlardı...
Alptekin için bu büyük bir sürpriz olmuştu. Atını son anda uçurumun eşiğinden döndürdü. Şimdi arkasındaki yirmi kadar atlıyı veya önündeki bu korkunç yarı seçmek zorundaydı.
KURTULMAM İÇİN ÇOK ZAYIF BİR İHTİMAL VAR. ÖLÜRÜM DE BU KAHPELERE TUTSAK OLMAM.
ABDULLAH TURHAN
Birden atını döndüren Alptekin şimdi, üzerine gelen muhafızlara doğru saldırıya geçti...
Askerler bir yandan yaklaşırlarken bir yandan da Alptekin'in akıl almaz hareketini izliyorlardı...
BU NE ?.. HERİF ÇILDIRDI. TEK BAŞINA ÜSTÜMÜZE GELİYOR...
TOPLANIN ARKADAŞLAR! HEP BİRLİKTE YÜKLENİRSEK BİR ANDA BİTİRİRİZ, ŞU DELİNİN İŞİNİ...

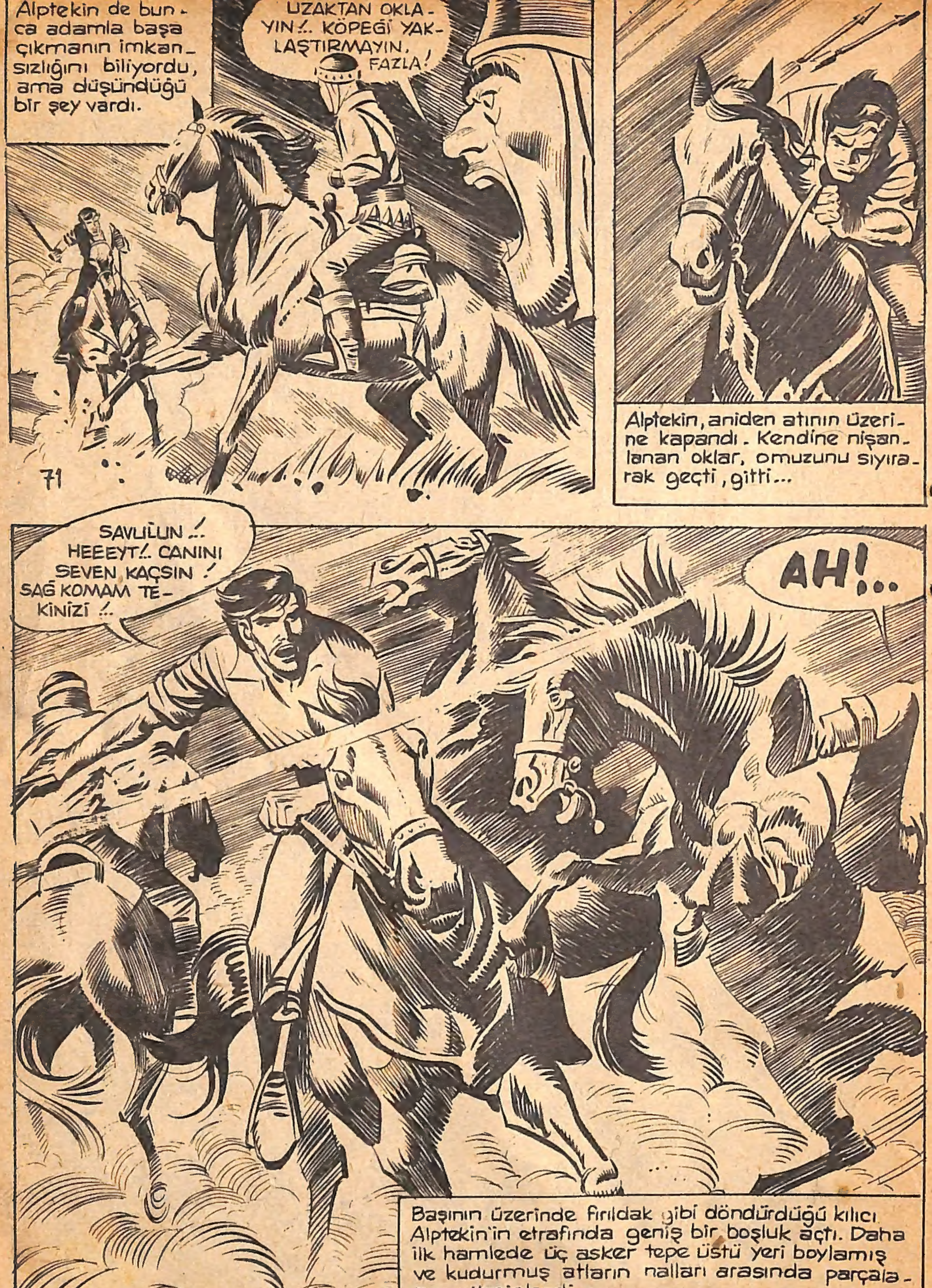
Alptekin de bunca adamla başa çıkmanın imkansızlığını biliyordu, ama düşündüğü bir şey vardı.
UZAKTAN OKLAYIN!.. KÖPEĞİ YAKLAŞTIRMAYIN, FAZLA!
Alptekin, aniden atının üzerine kapandı. Kendine nişanlanan oklar, omuzunu sıyırak geçti, gitti...
SAVULUN!.. HEEEYT!.. CANINI SEVEN KAÇSIN! SAĞ KOMAM TEKİNİZİ!..
AH!..
Başının üzerinde fırıldak gibi döndürdüğü kılıcı Alptekin'in etrafında geniş bir boşluk açtı. Daha ilk hamlede üç asker tepe üstü yeri boylamış ve kudurmuş atların nalları arasında parçalanıp gitmişlerdi...

GERİ DÖNDÜ... KENDİNİ UÇURUMA ATACAK GALİBA...
72
Alptekin, fırtına dalışıyle düşmanlarını şaşkına çevirmiş ve bundan faydalanarak atını yine çevirerek uçuruma doğru dört nala kaldırmıştı...
ERİŞMEK ÇOK ZOR, AMA NE OLURSA OLSUN DENEYECEĞİM...
Alptekin'in düşündüğü şey gerçekten de intihardan farksızdı. Aradaki mesafe aşılacak gibi değildi
Alptekin'in son anda olanca gücüyle mahmuzladığı atın iki yanından kan fışkırdı. Hayvanın acıdan gözleri yuvalarından fırladı...
Ve son bir hamleyle....
---ayaklarını yamaca basabildi. Fakat arka ayakları boşlukta kalan hayvan debelenerek yavaş yavaş geriye kaymağa başladı...
HAYDİ KÜHEYLÂNIM. BİRAZ GAYRET. ÇIKTIK İŞTE... BAŞARIYORUZ, GAYRET!

CAĞIZ... TANRI GÜNAHLARIMI AFFETSİN...
73
Zavallı hayvan acı acı kişnedi. Bütün gayretine rağmen ard ayaklarıyla tutunacak bir yer bulamamış ve boşluğu dövmeğe başlamıştı...
kendini ümitsizce atın sırtından fırlattı...
Ve parmaklarını bir kaya yarığına geçirdi. Sert granite geçirdiği tırnaklarından kanlar süzülüyordu şimdi...
TIRNAKLARIM KOPANA KADAR ANCAK BİR KAÇ DAKİKA DAYANABİLECEĞİM...
At biraz sonra boşlukta taklalar atarak Alptekin'in yanından geçti ve dibi belli olmayan korkunç uçuruma gömüldü.
O sırada karşı tepenin kenarına gelen askerler, karşılarında asılan bu boy hedefini görünce neşeyle haykırdılar...
MIHLAYIN ARTIK ŞU KÖPEĞİ. HAYDİ, NE DURUYORSUNUZ, OKLAYIN!..

74
Alptekin'i kovalıyan muhafızlar şimdi uçurumun hemen kenarında dikilmişler, karşılarında asılı canlı hedefi oklamağa hazırlanıyorlardı...
DURUN ARKADAŞLAR! BENİ DİNLEYİN!.. OKLARINIZI, KARGILARINIZI SALMAYIN DAHA...
Muhafız birliğinin komutanının aklına şeytanca bir fikir gelmişti...
BU KÖPEK ELİMİZDEN ARTIK KURTULAMAZ! ŞİMDİ ONU YAVAŞ YAVAŞ ÖLDÜRECEĞİZ. OKLARINIZI HAZIRLAYIN!
İlk ok yayından fırladı gitti. Hedefini bulduğu anda askerler arasında kahkahalar yükseldi...
BUNU ATLATTIM. AMA SONRA NE OLACAK?
KIL PAYI YANINA SAPLIYACAĞIMIZ BU OKLAR, ONUN KORKUDAN ÖLÜMÜNE SEBEP OLACAK!..

Askerler Alptekin'in sağına soluna, her tarafına oklarını fırlatarak kayalar üzerinde onun şeklini çizmek için birbirleriyle yarışıyorlardı. Böylece yaptıkları bu işkenceden zevk alıyorlar.....
.... onun korku ve heyecandan mücadeleyi bırakarak korkunç boşluğa uçacağı anı sabırsızlıkla bekliyorlardı...
75
Gerçekten Alptekin artık kuvveti iyice kesilmişti. Kayalara yapışan kasılmış parmakları çözülmek üzere idi...
HA-HA HA-HA
KAHRAMANIMIZIN SONU GELDİ.
Askerlerin komutanı hızla geride duran atına koşarak üzerine sıçradı. Bir eliyle dizginlere asılırken diğer eliyle de uzun çelik kargısını yerinden çıkardı...
ARTIK BANA BIRAKIN! ONA ECELİYLE DE ÖLMESİ İÇİN İZİN VERMİYECEĞİM! BUNUNLA KAYALARA MIHLIYACAĞIM ONU!
ABDULLAH TURHAN

Muhafız birliğinin komutanı atını uçurumun kenarına doğru hızla sürdü, ve havalandırdığı çelikten kargısını olanca gücü ile fırlattı...
Çelik kargı havada vınlıyarak uçtu, Alptekin'in bacağının hemen yanındaki kaya çatlağından içeriye yarısına kadar saplandı.
ABDULLAH TURHAN
Alptekin bu sırada son gücünü harcıyordu. Kasılmış parmakları, çelik kalemler gibi kayalar üzerinde derin izler bırakarak, her an aşağıya düşüyordu...
GİDİYORUM - ARTIK KURTULAMIYACAĞIM - TANRIM, GÜNAHLARIMI BAĞIŞLA...

OH TANRIM..! BİR MUCİZE BU! ÖLÜMÜN EŞİĞİNDEN DÖNDÜM... ARTIK YUKARIYA ULAŞABİLİRİM.
Alptekin'in düşmesi hızlandı. Elleri bir an boşlukta kaldı, fakat son anda, yarısına kadar saplanmış olan çelik kargıyı tutabildi...
Olanları gören muhafızların kumandanı çok fena öfkelenmişti. Dönerek haykırdı....
Ve Alptekin vücudünü hızla ileriye atarak sallanmağa başladı...
DURMAYIN! ÇABUK OKLAYIN ŞU KÖPEĞİ! YAŞATMAYIN!

Alptekin, muhafızların attığı oklar arasında tutunduğu kargı üzerinde sallandı sallandı ve......
lu arasından geçirerek çelik kargıya düğümlenip, bir hamlede.....
Muhafızların kumandanı bu akıl almaz olay karşısında kendini güç toparladı...
.... bu çelik sopanın üstüne çıktı.
GAYRET ALPTEKİN !.. BUNU DA BAŞARMALISIN....
BUDALALAR! VURAMADINIZ ONU! KAÇIRMAYIN !... GEBERTİN ! AVAL AVAL BAKMAYIN ! OKLAYIN ÇABUK !..
Alptekin son bir hamle ile bastığı çelik kargının üzerinden yukarıya doğru sıçradı...

Savrulan kargı ve oklar arasında Alptekin, bir kaplan çevikliği ile sıçrıyarak karanlıkta kayboldu...
79
Sıkıntılı ve heyecanlı bir geceden sonra tanyeri yavaş yavaş ağarmaya başladı. Alabildiğine uzanan ovada bir toz bulutu ardında bir atlı belirmişti.
ABDULLAH TURHAN
Atın üstündeki adam birden neye uğradığını anlıyamadan kendini boşlukta buldu...
HEEY!
SABAH SABAH SELÂM VERMEK YOK MU, ASLANIM?.. BU NE ACELE BÖYLE...

Alptekin, köylünün şaşkın bakışları arasında atı geldiği yöne çevirerek üzerine sıçrayıverdi.
KUSURUMU BAĞIŞLA AHBAP! İŞİMİ GÖRDÜKTEN SONRA ATINI SANA İADE EDERİM.
OOO!.. BEN DE SENİ KARA ŞÖVALYENİN ADAMI SANMIŞTIM.
80
NEE!.. KARA ŞÖVALYE Mİ ?.. DEMEK BURALARDA O...
EVET... GEÇTİĞİ YERLERİ YAKIP YIKIYOR BURAYA DOĞRU GELDİĞİNİ HABER ALDIM...
YAKINDA BİR HAN VAR!.. TEDBİRLİ OLMALARI İÇİN ORAYA HABER GÖTÜRÜYORDUM.
TASALANMA! KARA ŞÖVALYE KİMSENİN KILINA BİLE DOKUNAMIYACAK...
Alptekin, aradığı Kara Şövalye nin yakınlarda olmasına pek sevinmişti. Altında sabırsızlanan atın gemini gevşetti ve sonra topukladı...

Alptekin köylüyle konuşmasını bitirdikten sonra atını mahmuzladı, dörtnala kaldırarak süratle oradan uzaklaştı....
KARA ŞÖVALYEYE ÖNCE BİR MERHABA DİYEYİM...
OOO... ADAMIN HAKKI VARMIŞ... KARA ŞÖVALYE ÇAPULCULARINI PEŞİNE TAKMIŞ BU YÖNE GELİYOR. OLDUKÇA DA KALABALIKLAR...
DÜŞESTEN OLDUKÇA PAHALIYA ALDIĞI PLANLARI NE YAPACAĞINI MERAK EDİYORUM. EĞER KARA ŞÖVALYE HANA GİDECEK OLURSA SÜRPRİZLERLE KARŞILAŞACAK.
ABDULLAH TURHAN

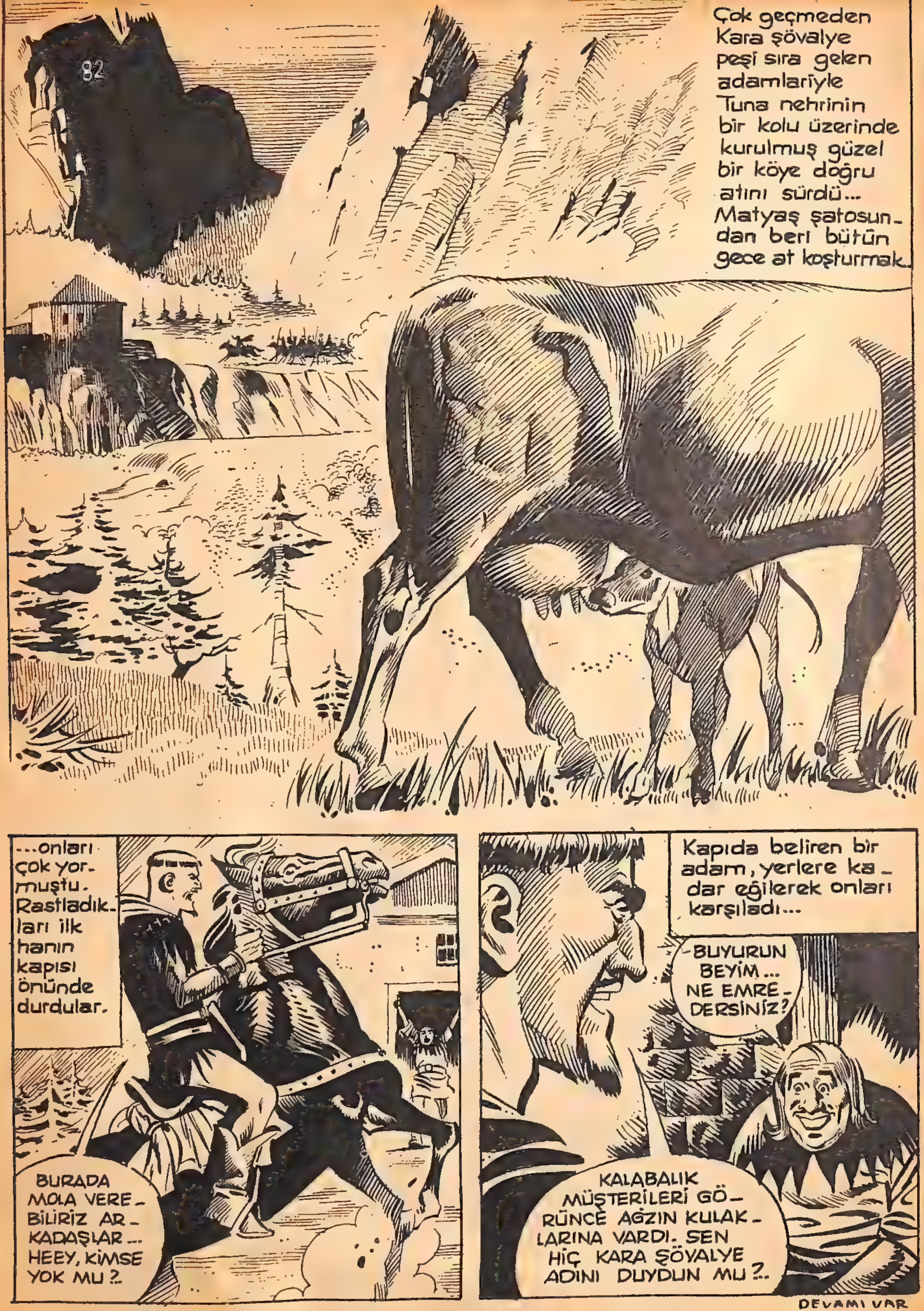
Çok geçmeden Kara şövalye peşi sıra gelen adamlarıyle Tuna nehrinin bir kolu üzerinde kurulmuş güzel bir köye doğru atını sürdü... Matyaş şatosundan beri bütün gece at koşturmak.
...onları çok yormuştu. Rastladıkları ilk hanın kapısı önünde durdular.
BURADA MOLA VEREBİLİRİZ ARKADAŞLAR... HEEY, KİMSE YOK MU?..
Kapıda beliren bir adam, yerlere kadar eğilerek onları karşıladı...
BUYURUN BEYİM... NE EMREDERSİNİZ?
KALABALIK MÜŞTERİLERİ GÖRÜNCE AĞZIN KULAKLARINA VARDI. SEN HİÇ KARA ŞÖVALYE ADINI DUYDUN MU?..

DEVAMI VAR

KIZIL Kanat

ROMAN 6

Brezilyalı'nın ses tonu Hans'ı etkilemiş ve üzmüştü.

-Bağışla beni kardeşim dedi. Başımıza öyle belâlar geldi ki. Hele şu akıl sır ermeyen olaylar. Daha işe başlamadan herifler yapacaklarımızı öğreniveriyorlar.

Pepe hemen elini uzattı. Hans da onu kuvvetli parmaklarıyla sıktı.

-Haydi çocuklar, iş başına!

Hep birden taksiye bindiler. Fakat şoför Pepe'nin verdiği adresi duyunca gitmekten vazgeçti. Brezilyalı arkadaşlarına şoförün söylediklerini tekrarladı :

-'Favela'ların o mahallesi çok tehlikeliymiş, adam korkuyormuş.

Fakat şoför Büyük Patron'un uzattığı banknotu görünce tehlikeyi göze almağa karar verdi.

Hiç birinin silâhı yoktu. Kızıl Kanat, savaşa karşı savaştığı için silâh kullanmanın yersiz olduğunu kabul etmişti. Oysa Pepe karşı tarafın makineli tabancasını ve el bombasını gözleriyle gördüğünü söylemişti. Ama Büyük Patron'un ekibi zaten silâha karşı silâhsız dövüşmenin inceliklerini öğrenmişlerdi.

Taksi, evin yüz metre ötesinde stop ederken gece iyice bastırmıştı. Şoför banknotu kaptıktan sonra arabasını hızla geri döndürdü ve sanki 'favela'nın bütün şeytanları peşine takılmış gibi bir anda tozu dumana katarak gözden kayboldu.

Pepe, ekibi çeşitli sokaklara soka çıkara götürüyor, böylece evden görünmelerini önlemiş oluyordu.

Büyük Patron çocukları bir kapının gölgesine toplayarak durumu özetledi :

-Pencereler demir parmaklıklı. Bir tek kapı var. Ev kayalara dayanmış. Sadece tavan arasındaki pencere kullanılabilir. Şu halde ben Pepe'yi omuzlarıma alıp kayaların üzerinden tavanarasına girmeğe çalışacağım. Oraya geldim mi "Ay ışığında" şarkısını ıslıkla çalacağım. O zaman Hans evin kapısını çalacak. Sonra da herkes kendine düşeni yapacak.

Pepe ancak o zaman büyük Patron'un olağanüstü kuvvetini öğrendi. Küçük zenci onu kayaların üzerine kadar götürmüştü. Tepeye varınca Patron :

-Omzuma bin, oğlum, diye emretti.

Kızıl Kanat'ın şefi sırtındaki yükle kayalıklardan aşağı inmeğe başladı. Ortalık kapkaranlıktı. Buna rağmen Büyük Patron adımlarını ustalıkla atıyor ve kaya boşluklarına parmak uçlarıyla basıyordu. Nihayet ayağını dama atıp Pepe'yi de tavanarasının penceresinden içeri sokarken soluğu bile değişmemişti.

Ellerini oğuşturdu, karanlıkta hafifçe gülümsedi ve ıslıkla "Ay Işığında" şarkısını söylemeğe başladı.

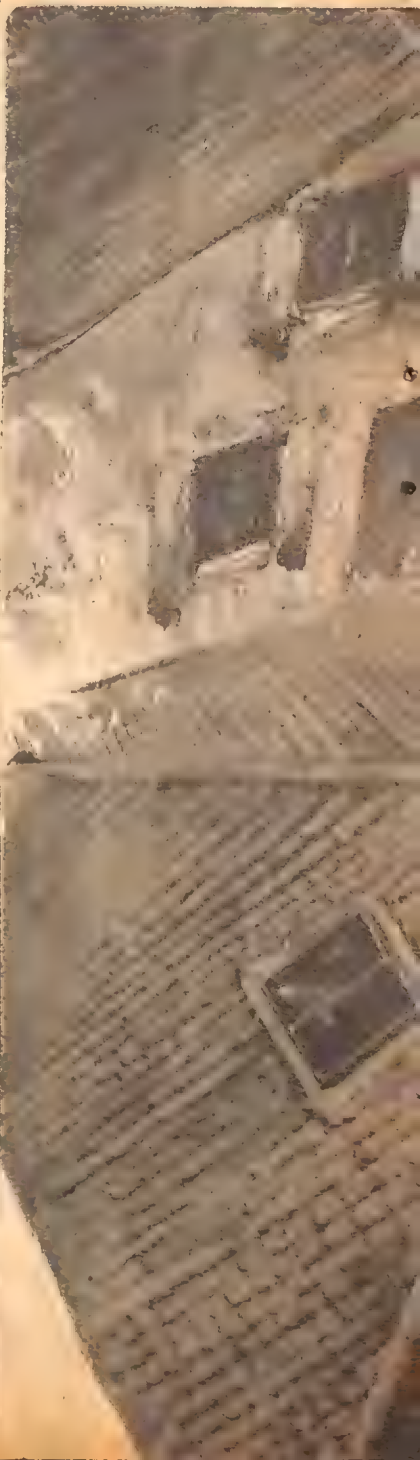

bizde.

Hans doğruca evin kapışına giderken, André de duvarın kenarından ilerliyordu. Kapının zili yankıdı. İçerken ayak sesleri geliyordu. Kalın sesli bir adam:

-Kim o? diye sert sert bağırdı.

-Parolayı ver öyleyse!

Hans bir an ne diyeceğini bilemedi fakat sonra ağzını anahtar deliğine uydurarak:

-Parlak Yıldız, dedi.

İçerdeki ses şaşırmış gibiydi:

-Vay canına! diye homurdandı. Görürsün sen...

Sürgü korkunç gıcırtılarla çekildi. Adam makineli tabancasıyla Hans'ın karşısına dikildi...

-Burnundan getireceğim. Aaaah!

André göz açıp kapayıncaya kadar adamın elinden silâhını aldı. Dolmakalemini de alsaydı ancak bu kadar kolay olabilirdi. Sonra da bir yumrukta neye uğradığını şaşıran gangsteri yolun karşı tarafındaki evin duvarına fırlattı. Hans çoktan koridora dalmış koşuyordu.

-Kim var orda?

Fakat ikinci gardiyan da André'nin keskin el darbesini ensesine yeyince, kendini rüya âleminde buldu. Hans birden arkasını döndü. Merdivenden elitabancalı bir adam iniyordu. Yeni gelen:

-Eller yukarı! diye bağırdı.

O sırada üst katta bir gölge belirdi ve kendini gardiyanın omuzlarına attı. İkisi beraber Hans'ın ayaklarına kadar yuvarlandılar. Büyük Patron bir kedi çevikliği ile haydutu yere serdikten sonra kalktı ve Hans'a:

-Anahtarlar nerede? diye sordu.

-Orada, masanın üstünde.

Devamı var

SIZI ÇIFTLIGE GÖTURECEGIM VALDO ATA BINMEĞI BİLİRMISINIZ ?
ELBETTE... BİNİCİLİK TAKIMLARIM İŞTE BU SANDIKTA BULUNUYOR.. GİDİP ÜSTÜMÜ DEĞİŞEYİM...
ONA YUMUŞAK BİR AT BULALIM ... NASIL BİNDİĞİNİ BİLMİYORUZ...
KEMENDE LÜZUM YOK ÖYLEYSE... LÂPACIYI UYANDIRALIM...
HAZIRMISIN VALDO? ATIN EĞERLENDİ...
NNNNN
NNNNN
HO, LÂPACI !
BU MU SENİN TAKIMLARIN ?
TİLKİ AVLAMAK İÇİN GIYDIĞIMIZ BU... SIĞIRLAR İÇİN DE UYGUN DÜŞER SANIRIM GİDİLİYOR MU?
31

HAYDI DEEH...
RED!...ONUN, BADİNİN TORUN CUĞU OLDUĞUNA EMİNMİSİN..?
BÜTÜN BUNLAR SENİN VALDO...
ÇOK GÜZEL...
BU YENİ PATRON OLMALI BİR TOY OĞLAN...
TOY OLSUN OLMASIN...ATTAN İNDİĞİ ZAMAN KIRMIZI BİR CEKET GİYDİĞİNE PİŞMAN OLACAK..
IRMAĞIN ÖTE YAKASINDAKİLER CAK RİDİNİN TOPRAKLARIDIR... SENİNKİLER KADAR İYİ DEĞİLDİR... ONUN İÇİN RİDİ SENİN ÇİFTLİĞİNE GÖZ KOYDU... SENİ BURDAN KOVMAK İÇİN HER ŞEYİ YAPACAKTIR...
32

KİMSE BENİ BU CENNETTEN KOVAMAZ... BENİM ATADAN KALMA YENİ TOPRAKLARIMDAN..
DAHA SONRA BİR ŞATO KUR-DURACAĞIM... BİR DE GOLF ALANI...
ÖNCE KOVBOYLAR TUTMAK GEREK... BADİNİN ÖLÜMÜ ÜZERİNE HEPSİ DAĞILDI...
YAİİİYAAAAA YAAAAİİİİ...
BİR KIZILDERİLİLER SALDIRISIMI...
?
BU GELEN BİZİM SAM...
MÜHİM BİR HABER VAR..
YA ÖYLEMİ ? EVET NE DİYORDUM..?
33

SAM ATINI BÜYÜK BİR HIZLA ONLARIN YANINA SÜRDÜ, ANİ BİR DURUŞLA ONLARI SELÂMLADI..
UGH!... YEMEK HAZIR..
YAiii YAiiii YAAAAAAiii YAiAAA!
BENİM JASPERİN ONA MESLEĞİ ÖĞ-RETMEĞE BAŞLADIĞINI SANIYORUM... KLÜBÜN ÖBÜR ÜYELERİ BENİ KISKANACAK..
!!!

HER ŞEY YERLEŞMİŞ... ÜSTÜMÜ DEĞİŞEYİM... SONRA SOFRAYA GEÇEBİLİRİZ...
YEMEK SAM TARAFINDAN HAZIRLANDI... MISIR HAŞLAMASINDAN VE YERLİ PASTIRMASINDAN İBARET OLDUĞUNU MÖSYÖYE SÖYLEMEKLE ÜZGÜNÜM...
İÇKİ OLARAK ÖYLE GÖRÜLÜYORKİ MÖSYÖNÜN BÜYÜK AMCASI ATEŞ SUYU İLE YETİNİYORMUŞ...
SAM NERDE?
AH MÖSYÖ, BUNDA BİR MESELEMİZ VAR.
O BURDA OLDUKÇA SAM İÇERİ GİRMEYİ REDDEDİYOR..

BUNUN KABİLESİNİN TOTEMİNİ SÜSLEYEN BÜYÜK KOKARCAYI HATIRLATTIĞINI SÖYLÜYOR...
BU ZIRH, PEK ÜNLÜ KİMSE OLMAYAN ATALARIMDAN RİŞARD BADMİNGTON İÇİN FAZLA YARARLI OLMADI... ONU BURDAN ÇIKARIN... BELKİ NİHAYET BİR İŞE YARAYABİLİR...
İŞTE BÜTÜN BATININ VE HATTA BİRLEŞİK DEVLETLERİN DOĞUSUNUN EN GARİP KORKULUĞUNUN TARİHİ BAŞLANGICI BUDUR..
ÇALIŞACAK ADAM BULMAK İÇİN ŞEHRE GİDELİM... VE BAŞKA GİYECEKLER DE BULMAK GEREK...
BUNLAR UYGUN DEĞİLMİ?
O SIRADA SALON DA...
YUMUŞAK AYAK ADAM BULMAK İÇİN GELECEKTİR... KİM KABUL EDERSE KARŞISINDA BENİ BULACAK...

DEVAMI VAR

Ölüme Koşan Tren

HİKÂYE

Direktör ciddiyetle anlatıyordu:

-Unutmamanız gereken en önemli şey, bir tireni durdurmak için aldığınız emri dakikasında yapmaktır. Küçücük bir ihmal yüzlerce kişinin hayatına malolabilir. Bu sözümü bütün hayatınızda unutmamanızı temenni ederim.

O gün, "Şikago Şömendöfer Memurları Okulu" ndan mezun olmuştuk. Direktör zaten adetçe az olan bizleri karşısına almış nasihat ediyordu. O zaman bu sözlere lâyık olduğu ehemmiyeti vermemiştim. Serde gençlik vardı. Kendi düşüncelerimizle hareket etmek isterdik. Nasihat, tavsiye gibi şeyler bir kulağımızdan girer, öbüründen çıkardı.

Okulu bitirdiğimizin ikinci ayı beni Şikago civarında bir istasyona telgraf memuru olarak tayin ettiler. İstasyonun önü raylarla kaplı idi. Aynı istikamette üç dört hat birden uzanıyordu. O zaman okul direktörünün sözlerinin değerini anlar gibi oldum.

Burada gürültüsüz patırtısız üç dört ay geçti.

Bu sefer beni birkaç saat mesafedeki Brovni mevkiine verdiler. Burası evvelce bulunduğum yerden daha önemli idi. Buradan bizim, olduğu gibi rakip bir kumpanyanın da hatları geçiyordu.

Bu hatlar kasabaya birbirine paralel olarak giriyorlar, böyle çıkıyor ve aralarında pek az bir mesafe, olduğu halde elli altmış kilometre kadar beraber gidiyordu. Bu iki kumpanyanın arasındaki rekabet o dereceye gelmişti ki, bir tren hareket etti mi öbür kumpanya da buna karşılık başka bir tiren harekete geçiriyordu. Birbirlerinden önce öbür istasyona varmak için son, süratlerile yarışıyorlardı ... Yalnız Cuma günleri bizim Sent Julyan şehrine hareket eden 12 numaralı kumpanya bir yolcu tireni kaldırıyordu.

Temmuzun çok sıcak bir Cuma günü merkezden bu marşandizi durdurmak için emir aldım. Bu tiren ekseriyetle 55 kilometrelik mesafede bizim güney ekspresimizle karşılaşır ve ekspresin geçmesi için bir yan hatta çekilip beklerdi. Fakat o gün marşandizden önce özel bir tiren daha vardı. Bu katar geçsin de marşandizi öyle durdururum, dedim.

Katar geldi, geçti. Dışarı fırladım. İşareti indire çektim. O sırada amirlerimden birisi yanıma yaklaştı. Elimde bir sürü kâğıt sıkıştırdı:

-Aman çabuk, dedi. Bunlar marşandize yetişecek.

Hemen yazıhaneye koştum. Kağıtları doldurmağa başladım. Kâğıtlar çok karışıktı. Güç hale düzene soktum. Tam kopye makinesine koymuştum ki istasyon müdürü yıldırım gibi içeriye girdi:

-Çabuk kâğıtları getir. Tiren hareket ediyor! diye bağırdı.

Çarçabuk birer kopyalarını çıkarıp hepsini topladım. Tam kapıdan çıkarken telgraf işlemeğe başladı.. Hemen makinenin başına koştum. "Bir dakika bekle" manasına gelen bir numaralı, düğmeyi açtım. Kondüktör dışarıda bağırıp duruyordu. Hemen fırladım. 12 numaralı katar hareket etmişti. Kondöktör elimdeki kâğıt tomarını kaptı ve son vagonun arka sahanlığına fırlattı.

Telgrafın başına döndüm. Makine tik taklarla işliyordu durmadan. Birdenbire beynimde bir şimşek çaktı Ben 12 numarayı istasyonda durduracaktım. Başımın ağırlaştığını, kulaklarımın zonklamağa başladığını hissettim. Damarlarımda bir damla kan kalmadı. Çıldıracak gibi oldum. Hemen dolaba koştum. Hat boyunun anahtar demetini yakalar yakalamaz açık pencereden kaldırım üzerine kendimi zor fırlattım. Ayaklarım birbirine dolaşıyordu. Karşıda rakip yolcu katarı hareket etmek üzereydi. Aramızda iki yüz metre kadar bir şey vardı. Mutlaka yetişmeliydim. Gücümün yettiği hızla koşmağa başladım. Arkamdan istasyon müdürü birşeyler söylüyordu. Bir taraftan da ona:

-Yolu kapa, gelen bütün tirenleri tut'. diye haykırdım.

Ekspres hareket etmişti. Aramızda boş vagonlar vardı. Katar bu vagonlara doğru geliyordu. Onların yanından geçip gidecekti. Güç halle vagonlardan birinin üstüne tırmandım. Tiren yaklaştıkça sürati artıyordu.. Tam bulunduğum yere geldiği zaman kendimi loko-

motifin sahanlığına fırlattım. Aradaki mesafenin çokluğu, tirenin hızı beni düştüğüm yerde kısa bir an baygın bıraktı. Aklım başıma gelince ilk gördüğüm şey makinistle ateşçinin hayretle açılmış gözleri oldu. Çıldırmış gibi haydırdım:

-Çabuk olun! 12 numara gitti! İleride 4 numaralı ekspresle çarpışacak! ... Çabuk... 12 numaradan önce oraya varıp onu yan hatta çevirmeli.

Makinist kısa bir küfür savurdu. Hemen yerine geçti. Areşçi de elindeki küreğiyle durmadan makineye kömür doldurmağa başladı. Katar yıldırım hızı ile yol alıyordu.

Brovni istasyonunun 45 kilometre batısından iki hat birbirine on metre kadar yaklaşıyordu. Çünkü burası iki tepe arası dar bir yerdi. Her iki hattın arasından küçük bir ırmak geçmekte idi. Bu kumpanyanın rayları ırmağın sağından gidiyordu. Tepeleri biraz geçince ırmak kuzeye kıvrılıyor, hattın altından geçiyordu. İşte tam bu noktadan biraz ileride bir makas ve bu makasa bağlı bir kilometre uzunluğunda nihayeti yaylı mahmuzlarla kapalı bir ölü hat vardı. Özel tiren ise bu makasın iki kilometre ilerisindeki başka bir yan hatta ekspresin geçmesini bekliyordu. Bu ekspres bazı haftalar işlemediği için 12 numara, kendisine haber verilmediğini görerek yine böyle haftalardan biri sanarak rahat rahat yoluna devam ediyordu.

Eğer marşandizi geçersek nehre atlayıp makasa koşacaktım. Fakat oraya, kadar koşmağa vaktim olacak mıydı? Şayet olursa, katarı ölü hatta saptıracak oradaki yaylara toslatacaktım. Böylece çarpışmanın önü alınmış olacaktı.

Onbeş dakika sonra marşandizi oldukça geride bırakmıştık ki karşıdan beklediğim köprü göründü. Ben, zaten hazır bekliyordum.

Tam köprünün ortasına gelince eşsiz bir cesaretle kendimi lokomotiften suların içine fırlattım. İki dakika sonra sırsıklam bir halde makasa doğru koşuyordum.

Fakat bütün süratimle koştuğum halde makas benden uzaklaşıyor gibi geliyordu. Elimi cebime sokup, anahtarı çıkardım. Son bir hamle ile makas kolunun üzerine atıldım. Islak anahtar kilidin içinde güçlükle döndü. Bütün kuvvetimle kola asıldım. Yakıcı bir buhar bulutu yüzümü haşladı. Marşandiz geçiyordu!

Aynı anda korunun öbür ucundan da ekspres göründü. Aramızda iki yüz metre kadar bir mesafe vardı. Eğer marşandiz yan hatta geçmeden yetişecek olursa birbirinin üzerine bineceklerdi. Marşandizin vagonları geçtikçe ekspres te yaklaşıyordu.

-Acaba, diye düşündüm. Acaba kurtulamıyacak mı?

Şüphem tahakkuk etmedi. Marşandizin son vagonu da geçer geçmez iki kolumla kolu geriye ittim. Asıl, hat açılmıştı! ..

İkinci defa lokomotifin yakıcı istimi yüzümü, haşlarken kendimi kaybetmişim.

SON

ÇOMAR
BAYANLAR BAYLAR!.. ARTIK SAÇ BİGUDİLERİNE PAYDOS...
ÇÜNKÜ GÖRDÜĞÜNÜZ FRİZ İLÂCI SAÇLARINIZI ZAHMETSİZCE KIVIRIR...
HO! HO! HO AMMADA KESİYOR...
FRİZ İLÂCI MODERN VE PRATİKTİR..
AMAN NE YALAN KONUŞUYOR..
PARMAĞINIZI BASTIRINCA FRİZ ETKİSİNİ GÖSTERİR..
FSSSSSSSST
NE KADARDA DİKKATSİZ ADAM... ÜZERİME GELDİ...
BAZI KİMSELERDE BU TİP ADAMLARIN MAVALLARINI YUTUYOR HA?
DEMEK BAZI KÖPEKLERDE ONDÜLE YAPIYOR..
BİTTİ

ŞURDA, YAKINDA BİR PINAR VARDI... SUYU İÇİLEBİLİR..
DAHA SONRA...
ANDAR NEREDESİN ANDAR?
UYANIP ETRAFTA DOLAŞIYOR OLMALI...
TUROK MEŞALENİN IŞIĞINDA ANDAR'IN İZİNİ BULDU FAKAT ORTALIK BİRDEN KARIŞTI... ŞİMŞEK ÇAKTI SAĞNAK BAŞLADI...
HİÇ ŞANSIM YOK... İZLER HEMEN KAYBOLACAK...
ONU ÖYLE BIRAKMAMALIYDIM... AMA SUYA İHTİYACI VARDI... ŞİMDİ HASTA VE YALNIZ DİNAZORLARA YEM OLACAK..
35

ŞAFAK VAKTİ TAM TUROK ARAMAĞA HAZIRLANIRKEN...
ANDAR İYİSİN YA ?
İYİYİM... BİRAZ DOLAŞMAĞA ÇIKTIM VE DÜN GECE KAYIP VADİDEN ÇIKIŞ YOLUNU BULDUM...
EMİNMİSİN ?
TAMAMİYLE... BU TAŞI ÇIKIŞ YOLUNDA Kİ BİR KAYADAN KOPARDIM... O KAYAYI KOPARILAN YERİ BULUNCA KURTULDUK DEMEKTİR..
SAHİDEN BİZİ GELDİĞİMİZ DÜNYAYA ÇIKARACAK YOLU BULDUN MU ?
TABİİ TUROK ! BİLİYORUM GELDİĞİMİZ YOL TOPRAKLA ÖRTÜLÜ BİR MAĞARAYDI.. AMA BULDUĞUM YOL AÇIK...
UYANDIĞIM ZAMAN SEN ORTADA YOKTUN... KALKTIM..
ELİME BİR MEŞALE ALDIM VE HİÇ DÜŞÜNMEDEN YÜRÜMEĞE BAŞLADIM...
36

GAYESİZCE DOLAŞIRKEN FIRTINA VE YAĞMUR BAŞLADI KORUNACAK YER ARARKEN ŞİMŞEK ÇAKTI VE IŞIKTA BİR MAĞARA GÖRDÜM..
DÜŞÜNMEDEN MAĞARAYA DAL-DIM... OLDUKÇA BÜYÜKTÜ...
DERİNLERDEN İNSAN SESLERİ GELİYORDU... YÜRÜDÜM BİRDEN SOLUK YÜZLERLE KARŞILAŞTIM.. MEŞALENİN IŞIĞINDA GÖZLERİ KAMAŞTI..
ADAMLAR KENDİLERİNE ZİYAFET ÇEKİYORLARDI... ÇÖMELİP YEDİK-LERİNE BAKTIM SENİNLE GÖRDÜ-GÜMÜZ KÖR BALIKLARDI...
TAM O SIRADA DAHA DERİNLER-DEN DİNAZOR HOMURTUSUNA KARIŞAN BİR İNSAN ÇIĞLIĞI DUYULDU...
İMDAT..
37

DERHAL SESİN GELDİĞİ YÖNE KOŞTUK.. BİR DEV BİR İNSANI YUTUYORDU...
YANIMDA MIZRAK YOKTU... HEMEN SADAKTAN ZEHİRLİ BİR OK ÇEKTİM VE CANAVARIN BOYNUNA SAPLADIM...
CANAVAR CAN ÇEKİŞİRKEN MAĞARA ADAMLARI HAYRANLIKLA BANA BAKIYORLARDI..
SEN DOST... GEL YİYELİM..
SÖYLE NE İSTERSEN VERELİM..
BERABERCE YEMEĞE OTURDUK O SIRADA İSTEĞİMİ SÖYLEDİM..
BU MAĞARADAN ÇIKIŞ YOLU VARMI? BEN ÇIKMAK İSTİYORUM..
VAR..AMA BU YOLU KİMSE KULLANMAZ ÇÜNKÜ ÖBÜR YANDA ACAİP ŞEYLER VAR..

GAYESİZCE DOLAŞIRKEN FIRTINA VE YAĞMUR BAŞLADI KORUNACAK YER ARARKEN ŞİMŞEK ÇAKTI VE IŞIKTA BİR MAĞARA GÖRDÜM..
DÜŞÜNMEDEN MAĞARAYA DALDIM... OLDUKÇA BÜYÜKTÜ...
DERİNLERDEN İNSAN SESLERİ GELİYORDU... YÜRÜDÜM BİRDEN SOLUK YÜZLERLE KARŞILAŞTIM.. MEŞALENIN IŞIĞINDA GÖZLERİ KAMAŞTI..
ADAMLAR KENDİLERİNE ZİYAFET ÇEKİYORLARDI... ÇÖMELİP YEDİKLERİNE BAKTIM SENİNLE GÖRDÜĞÜMÜZ KÖR BALIKLARDI...
TAM O SIRADA DAHA DERİNLERDEN DİNAZOR HOMURTUSUNA KARIŞAN BİR İNSAN ÇIĞLIĞI DUYULDU...
İMDAT..
37

DERHAL SESİN GELDİĞİ YÖNE KOŞTUK.. BİR DEV BİR İNSANI YUTUYORDU...
YANIMDA MIZRAK YOKTU... HEMEN SADAKTAN ZEHİRLİ BİR OK ÇEKTİM VE CANAVARIN BOYNUNA SAPLADIM...
CANAVAR CAN ÇEKİŞİRKEN MAĞARA ADAMLARI HAYRANLIKLA BANA BAKIYORLARDI..
SEN DOST... GEL YİYELİM..
SÖYLE NE İSTERSEN VERELİM..
BERABERCE YEMEĞE OTURDUK O SIRADA İSTEĞİMİ SÖYLEDİM..
BU MAĞARADAN ÇIKIŞ YOLU VARMI? BEN ÇIKMAK İSTİYORUM..
VAR..AMA BU YOLU KİMSE KULLANMAZ ÇÜNKÜ ÖBÜR YANDA ACAİP ŞEYLER VAR..

NİHAYET İÇLERİNDEN BİRİSİ GÜÇLÜKLE RAZI OLDU VE MAĞARANIN ÖBÜR TARAFINDAKİ DÜNYAYA GİDEN YOLU GÖSTERDİ...
BU YOL AMA İLERDE... TEHLİKE...
ÖNCE TÜNEL KIVRINTILI VE ALÇAKTI GİTTİKÇE GENİŞLEDİ... VE İLERDE BİZE DAHA ÖNCE SALDIRAN KADAR İRİ BİR AYI GÖRDÜM.
DİKKATLİCE AYIYI GEÇTİM VE UYUYAN YARASALARLA DOLU BİR ODAYA GELDİM...
YARASALARIN BİZE YOL GÖSTERİP KAYIP VADİYE NASIL SOKTUKLARINI HATIRLADIM VE ÇIKIŞ YOLUNU GÖSTEREBİLECEKLERİNİ DÜŞÜNDÜM.. ONLARI ÜRKÜTEREK UÇURDUM...
YARASALAR BİR GEÇİDE DOĞRU UÇMAYA BAŞLADILAR... BENDE BÜTÜNGÜCÜMLE KOŞUP ONLARI İZLEDİM..

BİR DÖNEMECİN SONUNDA ANİDEN SERİN BİR GECE RÜZGÂRI ÇARPTI YÜZÜME...AY PARLIYORDU...
ZAFER ÇIĞLIĞIYLA MAĞARANIN KAPISINDAN ÇIKTIM...ACABA TEKRAR KAYIP VADİYE Mİ GELMİŞTİM... YOKSA YURDUMUZUN OLDUĞU DÜNYAYAMI?
BİR MÜDDET SONRA KURTLARIN ULUMALARINI İŞİTTİM...VE BİR SÜRÜ YANIMDAN UZAKLAŞTI...
AREEEEE!
BEKLEDİM VE ETRAFI GÖZETLEDİM BİR ÇOK TANIDIK HAYVANLAR GEÇİP GİTTİLER...TAVŞANLAR, GEYİKLER... ORASI BİZİM DÜNYAMIZDI...
MAĞARADAN DÖNÜŞTE BU KAYA PARÇASINI ALDIM.. YOLUMUZU BULMAK BÖYLECE KOLAYLAŞACAK..
OLABİLİR... DAHA ÖNCE BU RENK BİR TAŞ GÖRMEDİM... NEYSE! GEL ANDAR YOLU ARAYALIM..

DAHA SONRA
BURASI TUROK! NASIL İNANDIN MI?
KAYAYI BURADAN ALMIŞSIN... AMA MAĞARANIN GİRİŞİ NEREDE ACABA.?
SEN SAĞA GİT BEN SOLA.. BİR ŞEYE RASTLARSAN BAĞIR..GEÇİT ARKADA OLMALI..
DAHA SONRA..
KAYALARIN RENGİ DEĞİŞİNCEYEKADAR ARADIM AMA MAĞARANIN GİRİŞİNİ BULAMADIM.. HER HALDE SEN BULDUN..
HAYIR..EN UFAK BİR DELİK BİLE YOK İYİCE ARADIM..
AMA ŞU KAYA?
BURADAN KOPMUŞ... SENİ KÖTÜ SUYUN YANINDA BULDUĞUMDA BURAYA NASIL GELDİĞİMİZİ SAYIKLIYORDUN...
DÜN GECE HASTA HASTA DOLAŞIRKEN RÜYA GÖRDÜN..AMA BU KURTULUŞ RÜYASIYDI...
BELKİ DE HAKLISIN... AMA NE KADAR DA GERÇEĞE BENZİYORDU.
41

DEVAMI VAR

GASTON
ŞANGIR
ŞUNGUR
GÜM
BU ARABANIN KLAK-SONA İHTİYACI YOK...
TING
TANGIR
TUNGUR
GÜM
TANG
CIZZ
BU ARABA BURADA BİR BOZULSA İYİ PARA KAZANI-RIM YANİ...
BARLANGLAN
TANGTUNG
KLANK
BENZİN
SUSUN
H
HASTANE
KLANGKLAN
TANG GÜM
HANIM BÜFEDEKİ TABAKLARI KIRDI..
SANA BİR ŞEY OLMA-DI YA?
ŞANGIR
ŞUNGUR
TAKLANG
BU GAFÇI GASTONUN KADİL-LAĞI GÖRDÜN YA...?
BLANG
TAKLANG
HEY HURDA DEMIR ALIRIM..
KLANG
BALANG
TANG
ŞU KOSTÜMLÜ BALO DA ÇOK GÜRÜLTÜLÜ OLACAK..
BALANG
KRAK
TANG
TANG
KLANG
BALANG
BİTTİ

NİL YAYINEVİ İFTİHARLA SUNAR

DÜNYA ÇAPINDA BİR ŞAHESER

ROKAMBOL

Kadınları olduğu kadar
Erkekleri de
Büyüleyen
Esrarengiz insan,

Rokambol haydutlardan ya da budalalardan ibaret bir topluma karşı zaferler elde eden, insanüstü bir yaratılış... Tanrının bile kendisinden hiç bir şey esirgemediği bir maceracı... yüksek ruhu, bir yandan da, kuruntusuz karakteri ile, (şeytan zekâsiyle silâhlanmış) kahramanların tipik bir sembolüdür... Görülmemiş bir prestij sahibi olması bu eşsiz nitelikleri yüzündendir.

Rokambol insanüstü romantik kişilerin sonuncusu ve en güçlüsüdür. Maceraları anlata anlata bitirilemiyecek heyecanlı sahnelerle doludur. Korkunç cinayetler, düellolar, siyasî entrikalar, akıllara hayret verici kaçışlar... Yazılacak polis romanlarına kıymetli birer kaynak olabilecek bütün olağanüstülükleri, şaşırtıcı konuları şimdiye kadar benzerine rastlanmamış esrarengiz entrikaları zengin bir koleksiyon halinde bu eserde bulacaksınız.

Yazan : Ponson Du Terrail

ENTRİKALAR
DÜELLOLAR
CİNAYETLER
ŞAŞIRTICI
KONULAR
BU ESERDE

Kitapçılardan arayınız

DURAN OFSET BASIMEVİ 27 71 34

NİL YAYINEVİ
Cemâl Nadir Sok. Büyük Milâs Han
Kat 1 No 102 Cağaloğlu - İSTANBUL

Lüks ciltli. Nefis şömiz içinde. Fiatı: 15 Lira

Fiatı: 5 lira